

**Verzameling
Verhalen 2**

Martin Wichink

Voorwoord.

Als heel jong is Martin Wichink begonnen met het schrijven van verhalen.

Het gaf hem de mogelijkheid om zich tijdens het schrijven terug te trekken in zijn eigen door letters en woorden gevisualiseerde wereld.

Deze “verzameling verhalen” is een bundeling “ongeslepen” emoties uit het dagelijks leven, vormgegeven in verhalen en gedichten van deze prijswinnende auteur.

Deze prachtig samengestelde bundel van Martin’s meest toonaangevende teksten, geeft de lezer een verfrissende unieke kijk op de wereld.

Deze verhalen is het tweede verzamelingsbundel welke op deze manier in openbaarheid komt en is ontstaan uit zijn passie voor schrijven.

Inhoud van deze verzameling verhalen:

Abraham verhaal.

Een goede vriend van ons was vijftig jaar geworden, dus als een vermomde Abraham hem een bezoek gebracht. Hij verwachtte verder niemand, maar dan ken je ons nog niet. Lees hoe dit afliep.

Alles heeft twee kanten.

We vergeten wel eens om dingen van de andere kant te bekijken. Dit gezegd hebbende, heb ik dit verwerkt in een verhaal.

Beestenboel camping.

We hebben op een camping gestaan, waar we omgeven waren van diverse dieren. Op een bijzondere manier stel ik ze graag even aan jou voor.

Creatief in en rond Haarle.

Hier maakte ik kennis met de andere kant van de tafel na de eerste keer. Een fantastische ervaring om ons dorp te laten kennismaken met mijn schrijfsels en nog een andere hobby.

Da's pas genieten.

Van diverse kanten laat ik u als lezer de verschillende mogelijkheden van genieten beleven. Daarna kan je misschien zelf gebruiken.

Wens je veel plezier bij het lezen van de verhalen.

Abraham verhaal.

Ding dong. De bel galmt nog even na. Even later wordt de deur voor mij geopend. Uiterst verbaast laat Frans mij binnen. Er was niemand uitgenodigd en de duivenvlucht ging gewoon door. Dan stoor je een duivenmelker niet. Het duurt nog ongeveer een uur, voordat de eerste duiven thuis worden verwacht. Waarom onze Frans dan zo verbaasd is, vraag je mij nu? Oké, ik zal het proberen uit te leggen.

Vandaag ben ik zijn spiegelbeeld. Niet letterlijk, want uiterlijk lijk ik niet op hem. Het is meer figuurlijk bedoeld. Onze Frans is vandaag vijftig geworden en wil dit het liefst zo stilletjes voorbij laten gaan. Dat gaat natuurlijk niet gebeuren, laat staan dat wij ons daar door tegen laten houden. Nee Frans, dan ken je ons nog niet ha ha. De planning is al maanden geleden gemaakt, de uitvoering wat korter. De afgelopen week hebben we een pak geleend, een pruik gekocht. Deze paste precies bij het masker dat we nog hebben. Een eigen blouse met een bijpassende stropdas maakt het geheel af. Bang voor herkenning ben ik niet. Met een blouse aan en bijpassende stropdas, tja Frans dat ken je niet van mij hé.

Zaterdagmorgen moet het dan gebeuren, dus vroeg uit de veren. Eerst naar Nijverdal toe, om het Abrahambrood voor plan twee op te halen. Daarna naar de slager om een Abraham als vleeschotel op te halen voor plan een. Dat deel is alvast gelukt, voor we vertrekken.

We halen onderweg ook nog onze dochter op en dan vertrekken we naar Noord Brabant toe, waar Frans en zijn gezin wonen. Het vlees en het brood liggen gekoeld, tussen koelelementen in kranten gewikkeld achter in de kofferbak van de auto. Daar kan de zon niet rechtstreeks komen.

Het is ongeveer elf uur, als ik mij omkleed tussen de geopende autodeuren op een parkeerplaats bij een sportpark. Dit is nodig voor plan een. We rijden even later iets om, zodat Frans onze auto niet ziet rijden. Ook zetten we de auto zo geparkeerd, zodat we gelijk weer weg kunnen rijden.

Verkleed met het vleespakket in handen, bel ik even later aan. Even later doet Frans verbaast de deur open en laat mij binnen. Voorzichtig zet ik het vleespakket op tafel. Voor de zekerheid had ik nog een A4-tje erop geplakt, met de tekst: Pakketje binnen afgeven. Ik beduid Frans, dat hij bij mij in de buurt

moet gaan zitten op een stoel. De tekst had ik van tevoren al op papier gezet, dus een voor een geef ik de tekst met bijpassende plaatjes door aan hem. Alles is uiteraard gebaseerd op zijn duiven en de duivensport, zodat hij hopelijk in die hoek gaat zoeken. Het vleespakket wordt dan ook als eigen kweek aangeboden. Nog even samen op de foto en dan verdwijnt ik snel de buitendeur uit.

Volgens afspraak wordt onze schoonzoon gebeld via mobiel en die belt Frans gelijk thuis, zodat die niet achter mij aan kan komen.

Het masker kan gelijk af, als we wegrijden. De rest van de kleding kan weer omgewisseld worden op de parkeerplaats bij het sportpark.

We gaan nu eerst lunchen bij een plaatselijke lunchroom annex café. We laten het ons goed smaken.

Het is tegen half een, als we opnieuw bij Frans aanbellen. Dit keer als onszelf. Frans doet open en is verbaasd ons daar te zien. Het is ook niet zo gek, want een week eerder waren we daar ook al op visite. Toen vertelde Frans al, dat er weinig ging gebeuren. Daarom was hij ook zo verbaast, dat wij er zijn. Niets wees erop dat wij er vandaag opnieuw zouden zijn. De krentenwegge opgemaakt als Abraham, is als een warm geschenk welkom.

"Dat is al de tweede Abraham die ik krijg," vertelt hij ons. We zijn natuurlijk gezond nieuwsgierig naar de eerste en bewonderen even later het vleespakket. Het mooiste is dan om te horen, dat hij totaal geen idee heeft, wie het is geweest. Nou Frans, na een week mag je het best wel weten. Ik ben het geweest en jouw verbaasde blik was mij veel waard.

Na wat koffie met gebak, wat andere nattigheid, is de tijd weer gekomen om te gaan. Opnieuw weer afscheid nemen van de familie, al zien we hen in de vakantie al terug. Ik denk wel dat onze Frans niet weer zo gauw zal zeggen, voor mij hoeft dit allemaal niet zo. Proficiat Abraham, ik hoop dat jij een onvergetelijke verjaardag hebt gehad.

Alles heeft twee kanten.

Boven of onder, voor of achter, linker of rechter, binnen of buiten, alles heeft twee kanten. Bij goede of slechte kant heb je ook twee kanten, maar deze vind ik wel wat lastiger. Vooral in ons leven zelf. Hoewel je het soms goed bedoeld, kan het ook slecht uitpakken. Je kan jezelf ook van de slechtste kant laten zien, terwijl je het goed voor hebt.

Als je een draaiboek maakt voor iets, probeer je het zo goed mogelijk te doen. Van de dingen die dan niet goed gaan, bekijk je het van de andere kant en probeert dan dingen te verbeteren hieraan.

Soms word je voor blok gezet en moet je gelijk kiezen. Dat kan lastig zijn, als er voor je gevoel de keuze is uit twee slechte opties, vooral als niks doen nog erger is. Het verschil tussen twijfel of zeker weten kan dan groot zijn. Laat die keuze je leven niet beheersen, want dat kost jou de nachtrust. In bed slaap je ter ontspanning voor jouw lichaam en daar behoort je niet te liggen piekeren van de stress. Zorg dat je achter je genomen besluit staat die je hebt genomen, dan is er minder ruimte voor twijfel.

Anders kan het zijn dat techniek jouw genomen beslissing uit het verleden je nu in haalt. Hier kan je niks doen of alsnog dingen aanpassen.

Honderd procent goed doen valt tegen, vooral als je iets moet of gaat delen met anderen. Meer mensen krijgt ook meer wensen. Het wordt soms schipperen of compromissen sluiten. Het gaat dan vaak om geven en nemen. Zodra dat er een veel meer neemt dan geeft, dan kan dit strubbelingen geven. Als beide het gevoel hebben dat ze meer krijgen, dan dat ze inleveren moeten, ligt een compromis als snel op tafel.

Hand op de knip houden of geld uitgeven, horen allebei bij het leven. Zolang je niet meer uitgeeft dan wat erbinnen komt, gaat het wel goed.

Wat dat betreft is het leven een groot spel, waarbij veel dingen twee kanten heeft. Je eigen mening uitdragen is een groot goed, maar bekijk dingen ook eens van de andere kant, zeker als je problemen op moet lossen met anderen om tot een compromis te komen. Dan kunnen sommige oplossingen of meningen wel eens minder eng zijn of een kern van waarheid bevatten. Probeer het gewoon eens.

Beestenboelcamping.

Op de camping van Nelly van Dijk, is niet alles helemaal gelijk. Haar dieren hebben het daar aardig voor het zeggen, maar dat zal ik eens haarfijn uit leggen. Allereerst heb je daar Wil. Dat is een mooie witte dikbil. Die graast het gras mooi kort, zodat de camping weer netjes wordt.

Luuk de ezel vindt het waken zijn ding. Zo is er 's nachts zelfs bewaking. De ganzen scheren rond en rusten uit in een weiland. Zo blijven het ongedierte mooi op afstand.

Sjak de naaldslak, stelt de mensen graag op hun gemak. Staat de caravan een beetje onstabiel, je hoeft het Sjak maar te vragen. Slakken genoeg die een huisje samen kunnen dragen.

Ben je de weg even kwijt in het grote sanitair gebouw, dan nemen de padden je wel op sleeptouw. Ze springen dan wel voor je uit en dan neem je wel de goede deur tot besluit.

Twee roodbonte koeien zorgen voor de melk. Rustig maar... er is genoeg voor elk.

Ramen worden gelapt door Pisang. Dat is de vriendelijke tuinslang. Met gespetter, pret en geschater. Zorgt ie ook nog eens voor schoon drinkwater. Harrie de kraai, dat is pas een haaibaai. Die ruimt het rondslingerende vuil op. Hij jat wel eens het brood bij buiten etende mensen en dat is niet top. Luuk balkt dan Harrie niet doen. Hou het netjes, dus ook jouw fatsoen. Na het gebalk komen de wilde loslopende paarden even kijken. Blijft het rustig zo of moet er nog wat wijken.

Twee citroenvlinders zorgen boven het groene gras voor wat kleur. Fleurige bloemen aan de kant van het veld voor een frisse geur.

Werner de Berner Sennen staat om het hoekje te kijken met de neus in de wind. Komt er soms ander weer aan grote vriend?

Er klinkt opeens een fietsbel aan een stuur. Twee gasten zijn terug, namelijk familie Verschuur. Ze fietsen rond via knooppunten op kleine borden. Elke dag met andere nummers, dan moet het wel een mooie fietsweek worden.

Weer is er een ouder echtpaar terug, het zijn Elly en Jan van de Laar. Die zijn boodschappen wezen doen en hebben hun maaltje weer bij elkaar.

Dan is er ook nog familie van Aken en die weten hun natje aardig te raken. Gezien het aantal lege flessen in het gras. Ondanks dat ze al een tijd bezig moeten zijn, heffen ze vrolijk hun volle glas.

Buurjongen Cees zit op zijn accordeon te spelen. Zolang zijn moeder mooi mee blijft zingen, hoeven wij niet op te springen. 's Nachts slaapt hij in zijn eigen tent. Zo wordt hij vast nog eens een grote vent.

Truus heeft net haar was in de wasmachine gedaan. Na toevoegen van een wasmiddel en wat drukken op enkele knopjes, gaat de wasmachine aan.

In de hoek kruipen nog wat mieren. Die slepen van alles naar hun nest... wat een sterke dieren.

Je hebt nu genoeg gelezen, dus stop ik tot besluit. Zo ziet het dagelijkse leven op de camping van Nelly van dijk er uit.

Creatief Haarle 2012.

Het zal ongeveer rond begin mei 2012 zijn geweest, als ik naar beneden word geroepen door mijn vriendin José met de woorden: “Er is volk voor jou”.

Natuurlijk heb ik de buitendeur al open en weer dicht horen gaan, nadat er was aangebeld. Vervolgens hoor ik stemmen in de gang en even later in de kamer beneden. Zelf zit ik boven in mijn eerder geschreven verhalen te lezen en te herschrijven, om ze vervolgens op mijn website te gaan plaatsen. Compleet met bijpassende plaatjes er bij.

Ik loop de trap af en tref daar mijn vriendin aan, in gesprek met Ria Schoot Uiterkamp. Een bekend persoon uit het dorp Haarle zelf.

Ria is altijd is met bloemen in de weer. Jarenlang versiert zij de kerk met deze bloemenzee. Voor bruiloften, begrafenissen en andere feestelijkheden. Ook geeft ze haar eigen workshops of levert ze op verzoek bloemstukjes.

Maar nu komt ze voor heel iets anders, al had ik een donkerbruin vermoeden waar het over zou gaan. José en zij hebben het er al in een eerder stadium over gehad, toen mijn vriendin was gevraagd naar haar hobby's. Want dat wordt de kern van de zaak, al is ze enkele weken terug daar voor de plaatselijke Zonnebloem aanwezig.

Ria vertelde dus gelijk dat ze via José had gehoord dat ik bijzondere verzamelingen heb en dat ze op zoek zijn naar nieuwe talenten voor ‘Creatief in en rond Haarle’. Dit is een initiatief van een paar Haarlese inwoners, die mensen stimuleren om hun hobby's te promoten aan de buitenwereld via een dorps evenement. Dit gebeuren vindt om de drie jaar plaats. Op één juli van dit jaar, is er ook weer een dag gepland. De datum heb ik al ergens gelezen in een van de weekkranten. De vorige keer hebben we EHBO gestaan bij dit evenement, dus onbekend is het niet voor mij. Mobiel op de fiets, compleet met koffer, reden we onze ronde en kunnen zo gelijk even bij alle deelnemers mee kijken. Maar nu willen ze me zelf als deelnemer voor dit evenement. Ik spaar namelijk Nederlandse suikerzakjes en schrijf korte verhalen. Enkel een in het Sallandse dialect, al ben ik daar niet zo bedreven in. Maar ook gedichtjes zijn mij niet helemaal vreemd. Maar mijn hart ligt toch het meest bij de verhalen.

Uiteraard wilde Ria graag wat suikerzakjes uit mijn collectie zien. Zowel de suikerzakjes als de verhalen heb ik opgeslagen in ordners. Een paar ordners worden er dan ook tevoorschijn gehaald voor een totaal beeld over het verzamelen. Mijn eerst geschreven boek komt daarna in haar handen terecht. Ze is dan ook dol enthousiast met deze nieuwe deelnemer. Al ben ik er zelf eerst niet zo van overtuigd, met een 'nee' kom ik er niet mee weg door haar enthousiasme. Zo bijzonder vind ik mezelf ook nou weer niet, al kan ik maar weinig dorpsgenoten opnoemen, die een eigen boek hebben geschreven. De mijne is nog een gekregen cadeau ook. Verder sta ik niet zo snel op de voorgrond en werk liever achter de schermen.

Maar met mijn toestemming als deelnemer voor dit evenement en het geleende boek, gaat ze dan ook een klein uurtje later de deur uit. Veel heeft ze niet nodig om de andere comitéleden te overtuigen.

Al snel heb ik een plan in mijn hoofd hoe het er allemaal uit moet gaan zien. Eerst een verhaal over het ontstaan van mijn verzameling over de suikerzakjes. Daarna de drie zakjes die ik heb van het dorp Haarle zelf. Vervolgens suikerzakjes met en zonder plaatsnaam en dan nog enkele verschillende bijzondere series.

Daar achteraan komt dan een verhaal over het schrijven zelf. Hoe ik ben begonnen met schrijven en over de twee schrijverssites. De eerste is de Verhalensite waar ik jarenlang ben geweest, maar die is helaas gestopt. En bij de tweede site Web Tales, waar ik nu mijn verhalen plaats.

Ook promoot ik mijn eigen website en past dan natuurlijk de presentatie van mijn boek er tussen. Verder leg ik er ook enkele geschreven verhalen en gedichten neer. Met een goede week heb ik mijn plan dan ook helemaal uitgewerkt.

Ongeveer veertien dagen voor de eerste juli, is er een bijeenkomst in de sporthal voor alle deelnemers van dit evenement. Enkele personen denken dat ik voor de EHBO daar aanwezig moet zijn, maar vertel hen dan dat ik er voor mijzelf daar aanwezig ben. Ze hebben dan ook geen idee waar ik me zo met bezig houd.

Een van de nieuwe creatievelingen word ik genoemd en daarnaast komt de route door het dorp ter sprake. Mijn plek vind ik wel toepasselijk, dat is in de plaatselijke bibliotheek.

De opening zal hier voor de sporthal plaats vinden en wordt gedaan door twee wethouders uit onze gemeente, waarvan een zelf uit Haarle komt. Ons word verzocht om hier zoveel mogelijk bij aanwezig te zijn. Daarna hebben we nog tijd genoeg om naar onze stands te gaan.

Ongeveer een week voor aanvang wandelen mijn vriendin en ik de bibliotheek binnen. Even kijken hoe de mogelijkheden daar zijn voor onze stand en waar eventueel de beste plek is om beide hobby's het beste tot hun recht laten komen. We worden vriendelijk ontvangen en rond geleid door de bibliotheek voor eventuele plekken waar de stands komen te staan. De keuze is snel gemaakt naar alle tevredenheid. Ik heb zo een mooi overzicht over het geheel van beide hobby's en kan de mensen te woord staan voor wie dat willen.

Zaterdag 30 juni kunnen we onze stand in de bibliotheek inrichten en daar ben ik een klein uurtje mee bezig. Ook bewonder ik even bij de anderen deelnemers hun pas ingerichte stand, net zoals ze dat ook bij mij doen.

Zondag zijn alle deelnemers en het eerste publiek om 10.00 uur aanwezig bij de sporthal voor de opening. We worden feestelijk onthaald door de drumband uit Haarle. Na een openingswoord van de commissie, gaan Wethouder Ria Bakhuis en Wethouder Thea Ten Have de laatste letters van een groot bord in schilderen. Daarmee is het evenement 'Creatief in en rond Haarle' geopend en kunnen wij allemaal naar onze eigen stand toe. Het aanwezige publiek kan na het kopen van de route, beginnen in de sporthal.

Met een beetje gezonde spanning wacht ik rustig af op de dingen die gaan komen. Als er bijna drie kwartier verstreken zijn, komen de eerste mensen binnen.

De suikerzakjes is voor velen een herkenning van verzamelen, zoals de ouderen onder ons dat 'vroeger' vaak deden. Met name wat met toen allemaal spaarde, komen soms mooie verhalen naar boven. Sigarenbandjes, speldjes, plaatjes en ook suikerzakjes. De meesten zijn daar mee gestopt en hebben helaas dingen opgeruimd. Toch is het wel heel leuk om oude herinneringen weer op te halen.

Bij de verhalen gaat het wel heel anders aan toe. Kreten als 'verrassend', 'dat had ik niet achter jou gezocht', 'nooit geweten dat jij dit deed'.

Ook gaat het boek door vele handen. De verhalen op tafel worden veelvuldig bekeken en soms gelezen. Herhaaldelijk heb ik dan ook moeten uitleggen hoe dit allemaal tot stand was gekomen.

Tot mijn grote verrassing hebben meerdere mensen mijn boek besteld. Zelfs de bibliotheek wil er twee in de uitleen doen. Ook de Stichting Marcke wil er een voor in het historisch archief.

Achter de schermen is het wel even uitzoeken hoe dit moet. De eerste drukker en uitgever is er namelijk mee gestopt. Dat vind ik enorm jammer. Gelukkig is er wel een andere uitgeefster, die dit in zijn geheel heeft overgenomen. Alleen gebruikt zij andere programma's op haar computer, dus moet alles nagekeken worden. Hier en daar vinden kleine aanpassingen plaats. Niettemin ben ik trots op het behaalde nieuwe resultaat en ben blij dat ik heel kort bij het origineel heb kunnen blijven.

Deze zestien boeken heb ik persoonlijk kunnen afgeven en zijn er op dit moment drie gesigneerd.

Ondanks dat er eerst wat twijfels waren, heb ik een fantastische dag gehad. Dit is zeker voor herhaling vatbaar.

Comité van 'Creatief in en om Haarle' bedankt voor deze mooie uitdaging, jullie doen goed werk.

(Dan volgen hier nog enkele foto's uit de privé collectie, zodat je er een beeld bij kan krijgen).

CREATIEF

EN ROND IN EN ROND IN **HAARLE** EN ROND IN EN ROND IN

ZONDAG 1 JULI 2012

van 10.00 tot 17.00 uur

Officiële opening om 10.00 uur door de
Wethouders Thea ten Have en Ria Bakhuis.
Muzikale omlijsting: "Drumband Haarle".

Evenement voor jong en oud.

Via aangegeven route loopt U door Haarle,
waarbij u alle creatieve objecten van
inwoners kunt bekijken.

Startpunt : Sportorant "Sprengendal"
Veldkampsweide 1a
7448 RB Haarle

**Bij het startpunt gelegenheid om
uw auto te parkeren (gratis).**

Deelname kost 2 Euro per persoon. Bij de
start krijgt U een flyer mee, waarop de
route staat, zoals u die moet lopen.

Inlichtingen 0548-595541

Suikerzakjes verzamelen.

In 1984 verbleef ik een korte tijd in het Deventer ziekenhuis voor een kleine ingreep. Bij de koffie kreeg ik melk en suikerzakjes van het schotelletje naast de koffie. De standaard suikerzakjes van het ziekenhuis zelf waren blijkbaar er op. Suiker gebruikte ik niet met daarop verschillende spreuken er op. Naast het bed, na het lezen van de spreuken. Op de dag dat ik naar huis mocht, kreeg ik een pendaelmerzakje met de suikerzakjes er in.

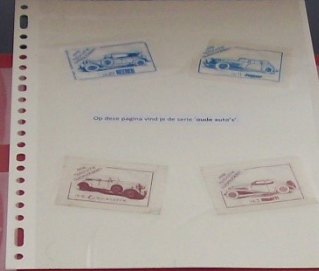
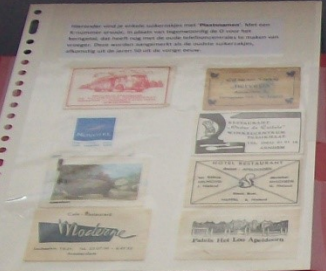
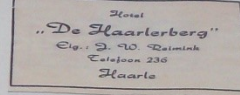
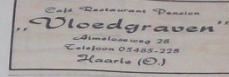
Na een week of twee moest ik terug voor controle. Ik had gelezen dat er in Deventer op vrijdag een beurs was voor verzamelaars, dus ook voor suikerzakjesverzamelaars. Dan raak ik die, daar wel kwijt - dacht ik. Bij een van de stands zag ik nog veel meer verschillende suikerzakjes en zo is het verzamelen begonnen.

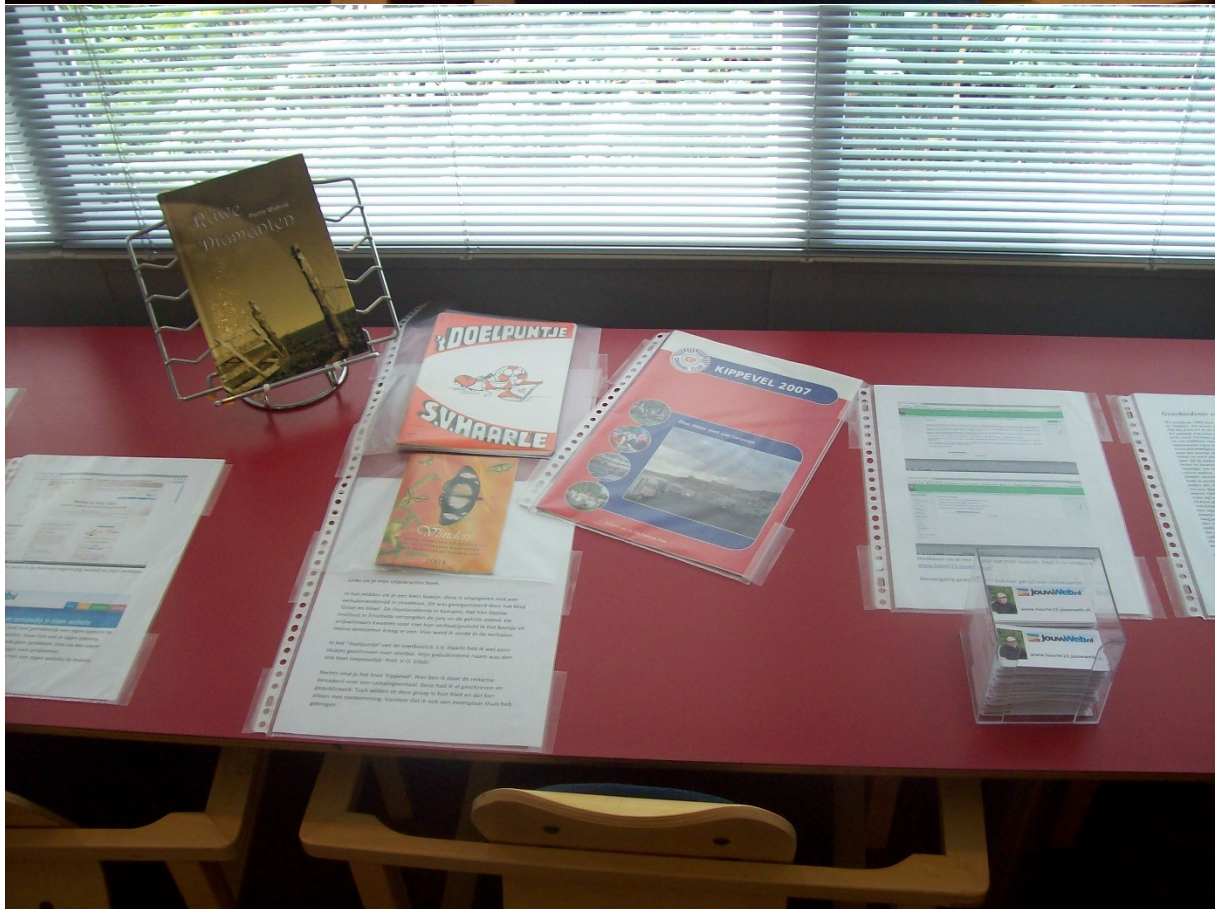
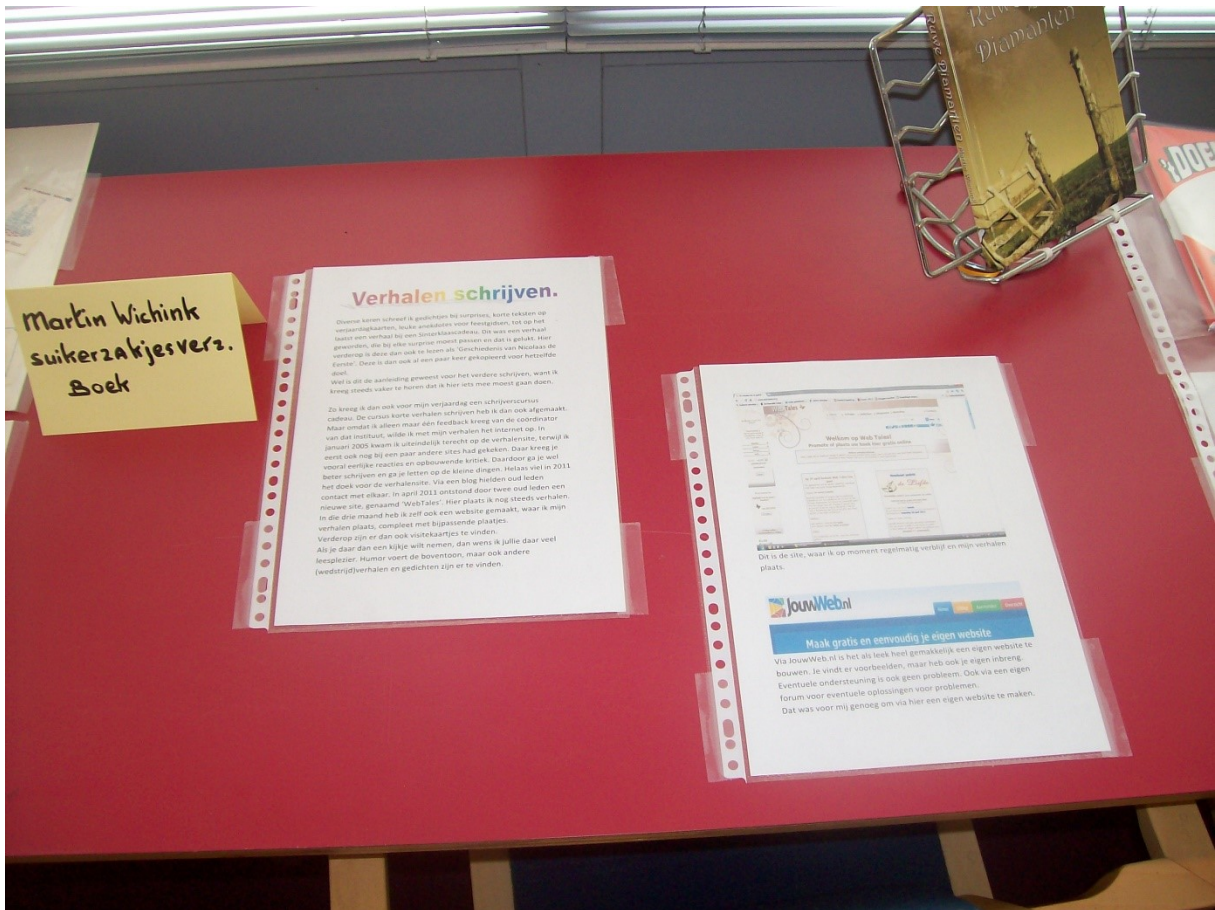
In korte tijd via gratis berichtjes in de krant en in de Raalter koerier, verzamelde ik vele nieuwe en dubbele. Zo kwam ik ook weer aan adressen met wie ik kon rullen.

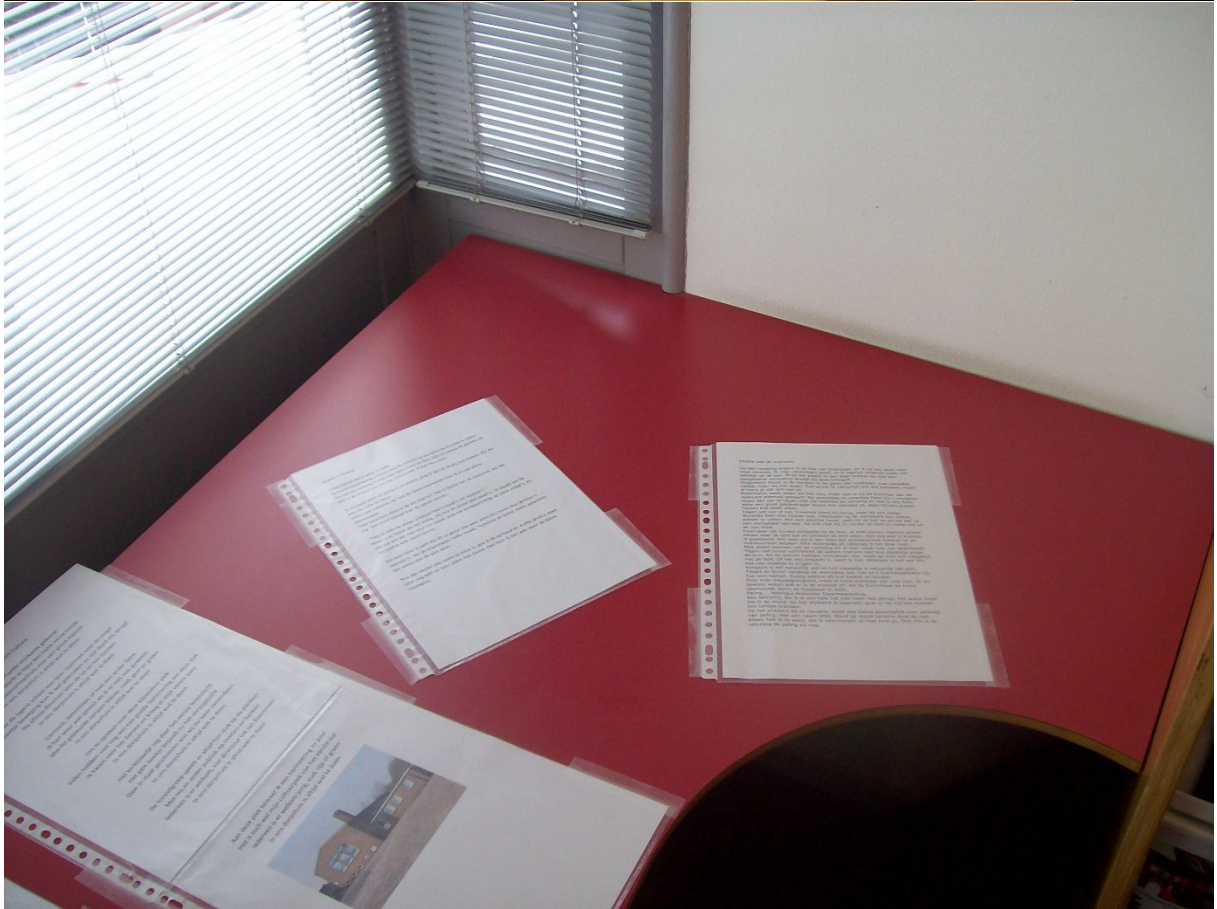
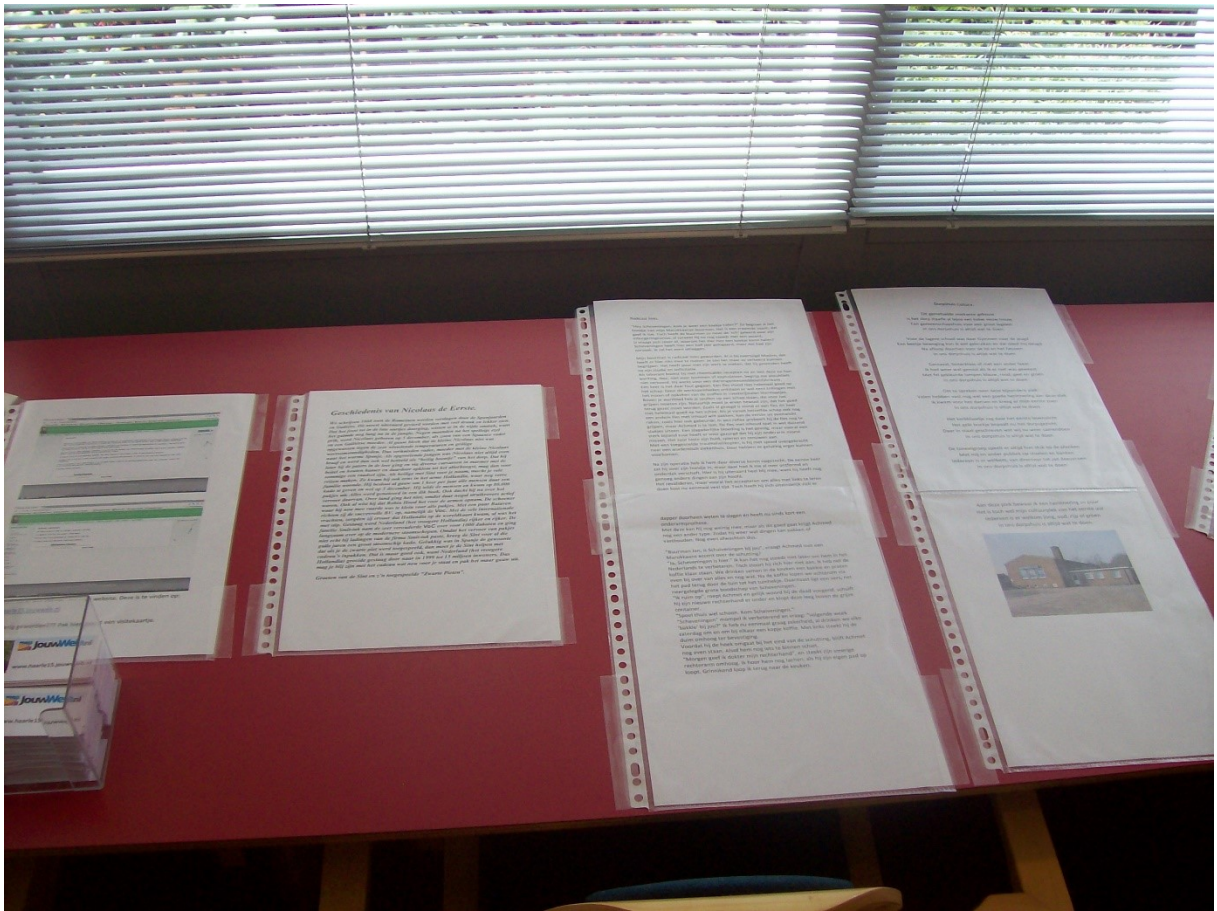
Op moment ben ik lid op de website met een toepasselijke naam, namelijk: www.suikerzakjes.nl

Hier vind je activiteiten, informatie en rulladressen. Heb ik er nu bijna 21.000 Nederlandse melk- en suikerzakjes. Dit alles overzichtelijk verzameld in orders. Verder op zie je enkele voorbeelden.

De drie suikerzakjes van Haarle.

Da's pas genieten.

Sta jij jaarlijks bewust stil op vier mei bij alle gevallen soldaten van de Tweede Wereldoorlog en alle vredemissies die daarop volgden? Of vier je alleen de vrijheid op de vele festivals die overal georganiseerd worden.

Koop jij alleen met Moederdag een bloemetje of cadeau voor je moeder? Of eer je haar vaker met een bloemetje, dank je wel te zeggen. Wellicht verlicht je haar taak in het gezin met hier en daar een klusje in of om huis.

Geniet jij ook zo dat alles weer groeit en bloeit. Dat vogels na druk nestelen hun eieren uitbroeden voor hun nageslacht. Dat één geziene zwaluw nog geen zomer geeft, maar dat er snel meerdere zullen volgen. Als de rododendrons in grote getalen bloeien, zoals op de Sallandse Heuvelrug nabij de Palthetoren in Haarle, dit een attractie op zich is.

Het mooie weer lokt ons mensen weer naar buiten toe. Hard nodig voor onze portie vitamine D en niet om te verbranden in de zon. Graag maken we onze tuinen onkruidvrij en verzorgen we de planten en struiken die te vinden zijn in eigen territorium rondom ons huis. Dit wordt vaak beloond met een feestje of barbecue. 's Avonds wordt dit nog wel eens verlengt met een open haardvuurtje in een kachel of vuurschaal. Of pak je liever de fiets voor een rondje in de omgeving. Onderweg stoppen voor een terrasje of misschien wel voor alleen een ijsje.

Als het vakantiegeld wordt gestort op de rekening, dan is het vaak de tijd voor betalingen of dingen worden aangeschaft, die nodig zijn voor de vakantie. Of schaf je liever een groot huishoudelijk apparaat aan, die al langer op je verlanglijstje staat? Zo zijn we altijd bezig om ons 'geluk' uit te dragen en proberen we er van te genieten.

Daarom kan je dan ook vraagtekens zetten bij de vraag of de maand mei een nieuwe feestmaand moet worden. Als je dingen in jouw eigen omgeving op waarde weet te schatten en kan genieten wat de natuur in de buurt al bieden kan, dan heb je niet eens een extra feestmaand nodig. Beter is om elke dag te

gaan genieten, want het leven is soms al zwaar en kort genoeg. Er wordt niet voor niets gezegd, het zijn de kleine dingen die het doen.

Kijk eens beter om je heen. Er groeit en bloeit gratis zo veel je eigen omgeving.

Leer hier maar eens van te genieten en gebruik het zo nodig als voorbeeld in je leven. Als jij dat kan, dan ben je pas rijk.

Hoop dat je van deze verzameling hebt genoten.

Op mijn website staan nog meer verhalen en gedichten in deze bundelvorm.

Kom, kijk en download op:

<https://haarle15.jouwweb.nl/verhalen-gedichtenbundels>

Tot gauw.

Met vriendelijke groet,
Martin Wichink.